

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

Cap. IX. Triplex præparatio ad pretiosam mortem & transitum ad æternam vitam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

propterea tristeris, quod tibi desint hominum persecutiones: recordare, quod idem regnum cælorum promiserit idem Christus D.N.d pauperibus spiritu & patientibus persecutionem propter iustitiam: vt significaret, voluntariam mortificationem cum spiritu factam, consecuturam huius regni amplitudinem: etiam si persecutio desit: cum non desit cor, & animus ad eam acceptandam, & tolerandam, si veniret.

Hæ sunt tres mortes maximè preciosæ in conspectu Domini. quare, si tuam cupis esse talem: procuranda tibi est simili vita, bonaq; morte spirituali, quæ illam comitatur. de qua etiam intelligitur vox illa cælestis apud S. Ioan: e beati mortui, qui in Domino moriuntur. qui scil. Christum crucifixum imitantes, ita se gerunt, quasi mundo mortui. Hi enim viuunt in hoc mundo vitam quietam & tranquillam; ab illis afflictionibus liberam, quæ homines huius mundi alias torquere solent: quare bonis operibus diuites consequentur in morte æternam requiem. ad quod iuuerint præparationes in proximo capite subiiciendæ.

CAPVT IX.

TRIPLEX PRÆPARATIO AD PRECIOSAM mortem, & transitum ad æternam vitam.

EX dictis in proximo capite satis liquet, non esse prudentiæ, præparationem necessariam ad bonam mortem in illud tempus reijcere, quo eius periculum imminet, premitq; lethalis egritudo. Est. n. tunc difficillima præparatio, quemadmodum S. August. perpendit his verb. s: *MULTA* tunc occurrunt impedimenta cordi: nam corpus dolet, pena affligit: quia mors appropinquat. vides intrare filios, quos Pater summè dilexit; vxorem lachrymantè considerat; mundus adhuc ei fiduciã præstat; Diabolus, ne de peccatis doleat, fidem attribuit, & chirographum infirmanti præbet; caro non deficere adhuc satis sperat; medici adhuc, vt lucrentur, ipsu cõfortant; cognati applaudunt; sacerdotes alliciunt; adeoq; oës circa corporis salutè procurandã occupantur; vt locus non sit attendèdi serid, & vt oportet ad salutè animæ. magis enim attendit infirmus, quomodo possit à morte liberari; q̃ det operam, vt illa sit bona. Quæ cū tanti sint momèti, vt supra est dictum, iustissimum est etiam, diu ante nos ad illam præparare; & in hac re adèd sollicitos esse, vt nec tempori nec labori parcamus. Potest verò in triplici tẽpore hæc præparatio fieri. *PRIMA* est generalis per totu vitæ tẽpus; *SECUNDA* specialis, certis cuiusq; anni tẽporibus, *TERTIA* adhuc magis specialis, cū ipsu mortis tẽpus propè accedit. *PRIMA* præparatio fit, ita semp viuendo, quasi iam mors imminet, & quasi dies quilibet sit vltima. *SECUNDA* n fine cuiusuis anni, præparando te per dies 8. quasi illi essent futuri vltimi.

d Matt. 5.3
10.

e Apoc. 14.
13.

Serm 48 ad
Eras. in
Eremo.

Alorbi diffi-
cultates.

“
“
“
“
“
“
“
“

Triples præparatio.

a Matt. 25. 10.

1. a Luc. 12. 55. Lumbi præcincti.

Lib. de bono mort. 6 3

2. Lucerna ardenes.

3. Expectantes Dominum. b Marc. 13. 35.

Tertia, statim atq; incipis infirmari, tēpestiuē faciens quæcunq; fertens & perfectus Christianus in simili periculo cōstitutus merito faceret: vt mors bene dispositum & præparatum inueniar. Et quamuis hæc vltima, maxime sit necessaria, tamē quoniā hoc tempus est omnino incertam; quia nescis an mors irruat repente: vt hæc præparatio tibi non desit, necesse est, primam non negligere, & assuescere secunda: ne tibi quod a *fatuis virginibus* eueniat, quæ lampades suas præparare neglexerunt: *veniente autem repente Sponso*, eas præparare non potuerunt: ideoque à nuptijs sunt repulsæ: ad quas admittæ fuerunt prudentes, quia fuerunt paratæ.

§. 1. *Prima præparatio totius vitæ.*

PRIMA PRÆPARATIO consistit in tribus illis, quæ Christus D. N. nobis cōmendauit, cum monuit, vt semper vigilaremus. quorum primum est, *vt sint lumbi nostri præcincti*: ducendo scil. vitam non laxam, sed ita ordinatā, vt sit continua quædam vitiōrū omniū, & passionum nostrarum mors: mortificando quamcunq; malā cogitationē, & incidens desiderium; acceptando verò, promptē quamcunq; Deus nobis miserit, crucē. In hoc. n. sensu intelligitur illa sententia D. Ambros. dicentis: vitā iusti, esse imitationem mortis: Quemadmodū faciunt *tria* genera iustorū, quos proximo capite retulimus: quorum vitæ strictē valde sunt præcinctæ: vt qui se tanquā *mortuos* tractēt: ac propterea semper iunt ad mortē præparati. Sed quoniā non sufficit, mortificare q. malum est, adiecit: *vt lucerna ardenes sint in manibus nostris*: exercendo scil. opera sancta, in quibus eniteat lux, veraq; diuinorum mysteriorū cognitio, & ignis, æstusq; amoris Dei, & proximo. Debent autem esse in vtraque manu, *dextra & sinistra*: eò quod huiusmodi opera exerceri debeant in omni tempore, *prospero & aduerso*. Nec sufficit, quod in aliorum manibus sint, sed in *proprio*: quia non satis est, opera iustitiæ & misericordiæ præstare, aut exequi, per testamentarios. cum possumus, ac debemus ea per nos ipsos exercere. *Tertium* est. vt parati omnino simus. *expectantes Dominum nostrum*, venturum ad rationem à nobis exigendam: ita vt nunquam obliuiscamur mortis nostræ, eiusq; aduentus: quia nō scimus an *h. sit venturus sero, an in edia nocte an galli cantu, aut mane*: in *puertia* scil. aut *iuuentute*, aut *virilitate*, aut in *ipsa senectute*: nam in quacunque ætate simus, totū id facere debemus, quod, morte in ea adueniente, vellemus nos fecisse. Quemadmodum itaque huius mundi potentes adificandū viuunt, capellas, & sepulchra preciosa, in quibus ipsorū corpora post mortē deponantur: ita tu adifices in vita insigne palatiū in celo. in quo statim post mortē anima tua collocetur. Et quæadmodū oēs cupiunt in propria sua domo, & in lecto proprio mori, inter amicos, & notos, qui illis in talibus angustiis cōstituris adfunt: ita tu intra cor tu. adifices domū lectum, in

quo

quo veris amicis & consolatoribus (qua bona sunt opera) circumdatus, vltimā diem claudas. quemadmodum S. Iob dicebat: *in nido meo moriar, & sicut palma multiplicabo dies.* Quod, idem est, atque si dixisset: in medijs meis prosperitatibus, non oblitisceretur mortis: semper enim a edificabam & praparam nidum, siue lectum, in quo eram motiturus: vt victor ex eo euaderem: ita dies meos, meaque opera multiplicans, vt eorum palmam & præmium obtinerem. Vt autem intelligeretur, quo modo nidum illum a edificaret, ac prapareret, alia versio habet: *multiplicabo dies sicut phenix:* quam S. Cyrillus & multi alij sancti dicunt, esse resurrectionis symbolum, quam speramus; & rationis, siue modi, quo possimus ad fruendum eius fructu peruenire, quia vivit (inquiunt) plurimos annos: quando autem præsentit imminere sibi mortem, conficit prius nidum ex fragrantibus lignis: in quorum medio se collocat, aspiciens rectissime solem, cum maxime feruet: cum calore alas suas ipsa quatiente, ignis accenditur: quo ipsa tota comburitur, & in cineres redigitur: ex quibus vermis prodit, qui in nouam Phœnicem conuertitur: qua, figura est corporis resurgentis, renouati, ac gloriosifiquando bona præcessit mors, ob prapARATIONEM bonam, cuius figura est id, quod ipsa Phœnix facit. Ad cuius imitationem merito debes te per totius vitæ decursum, *duplex* operum genere prapare. alijs quidem vitæ *actiua*; a edificando nidum tuæ CONSCIENTIÆ operibus gloriosis, & fragrantibus: vt cum illis in Domino moriaris. Quæ fabrica construitur ex obseruatione diuinorum præceptorum & cōsiliorum, quemadmodum diximus. Quando autem cōijcis, te ad finem appropinquare, debes accelerare magis huius nidi fabricam: vt ex securitate, quam bona conscientia pollicetur, sit mors ipsa tranquillior. *CORDIS* quoque nidus prapandus est operibus vitæ *contemplatiua*: exercendo te valde frequenter in aspiciendo recta luititia *Solem*; teque in eius conspectum dando: vt illum semper habeas in tua memoria, quemadmodum dicebat Dauid: *d sicut oculi seruorum in manibus Dominorum suorum; & sicut oculi ancille in manibus Domine sue: ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, donec misereatur nostri nostrasque miseras in æternum te paret.* Hic autem aspectus, *quietus* omnino esse debet, & *benedicentius*: qui attentis & seruentibus meditationibus penetret mysteria diuina: quatendo affectuum & petitionum alas: donec e cor ipsum *conualescat*, & in *meditatione tua magnus diuini amoris ignis exardescat*: qui te totum inflamet desiderijs ei seruiendi, ac obediendi: vitam etiam, & quidquid habes, si opus fuerit, vt ei placeas, libenter offerendo. Quemadmodum igitur Phœnix, ad se renouandam, offert intra suum nidum, perfectum quoddam sui ipsius holocaustum, cum tota igne contumitur, nō exiliens ex nido, etiam si comburi se sentiat; donec tota in cineres conuertatur: ex quibus vermis ille

c Iob. 29. 13.

Phœnix.

Catechesi. 18.

S. Clem. PP.

lib. 2. ca. 6.

Tertul. de

Vide Resur-

rect. c. 13.

Laetant. &

alij quos re-

fert Pined.

in c. 2. ver.

18. & c. 19.

ver. 5.

Plin. lib. 7.

c. 48.

1.

Actiua vi-

ta.

2.

Contempla-

tiua.

d Ps. 122. 2.

c Psal. 8. 4.

3.

Holocaustum.

oritur, qui postea in Phœnicem alteram renouatam conuertitur ita diuino hoc igne in nidum cordis tui debes perfectum quoddam tui ipsius holocaustum Deo offerre ac tradere fortunas omnes, honorem, sanitatem, ac vitam: ex animo optans, omnia pro eius seruitio consumi. Debesq; te ipsum quasi annihilare; carnem tuam, etiamsi grauiter ferat, mortificando; & quacunq; pœnam, & labores acceptando, qui necessarij erunt, vt illi ipsi moriaris fortunata ac fœlici hac morte, quam diuini amoris ignis efficit: donec in cineres, & in nihilum conuertaris, & ad perfectissimã humilitatem peruenias, ob miseriam, quam ex te ipso habes, & adhuc maiorem, quam tuis culpis adiecisti. Et tunc orietur viuus *vermiculus*, qui renouationis iniciũ dabit. quia orietur in anima tua viuum & efficax desiderium in omnibus, & per omnia Dominum imitandi, qui dixit: *fego sum vermis & non homo, approbriũ hominum, & abiectio plebis;* & de quo Scriptura dicit, quod cum esset *g sapientissimus princeps inter tres, ipse sit quasi tenuerrimus ligni vermiculus.* Nã cum ipse verè sit sapientissimus, & vna ex tribus personis *h exinat: vni semetipsum, formam serui accipiens;* & in ligno crucis moriens, perfectissimum sui ipsius, honoris, & vitæ holocaustum obtulit: donec tanquam vilissimus vermiculus tractaretur. Ad cuius imitationem dabis operam, vt quoscunq; contemptus feras, & amplectaris, desiderans ab omnibus calcari, tanquam vermiculus; agnoscens, quam parum sis, & promerearis. Siquidem tanquam vermis vix potes, vel vno passu progredi, nisi repens per terram, cum periculo amissionis animæ tuæ. Cum autem hoc modo te humiliaueris & abieceris, eris benè ad mortem præparatus. vtpotè, peccato, mundo, amori proprio, tibiq; ipsi mortuus. statim verò post mortem corporis, anima prodibit renouata, vt æternũ viuat in gloria, ad similitudinem Christi glorificati. Amplius hoc declarauit Sanctus Hieronymus dicens: Sanctus Iob corpus suum & exteriorem hominem appellasse *nidum*: in quo vitijs mundi, eiusq; cupiditatibus continuè moreretur: vt æternum in resurrectione viueret.

§. 2. *Secunda præparatio annua.*

EX his licebit colligere modum & rationem faciendi præparationem secundam, annuam scilicet vilissimam, per octo, aut quindècim dies te ipsum occupando in *tribus* præcipuè rebus, quæ perfectam spiritualem *mortem* efficiunt: ex qua oritur interior *renouatio*. Quemadmodum enim mors corporis resurrectionem suam præcedit: ita fœlicissima hæc mors; siue tui ipsius mortificatio renouationem tuam præcedit, vt Phœnicis instar perfectissimam ducas vitam.

PRIMUM igitur facienda est generalis confessio totius illius anni, vt rationes cum Christo Domino ita fœliciter conficiantur, atque si ille an-

nus,

4.

f Psal. 31. 7.
g 2. Re. 23. 8
h Phil. 2. 7.

In Iob. 29.

I.
Generalis
confessio.

nus, imò & ipse dies esset vltimus. si enim *serpens*, vt supra dictum est, singulis annis antiquam pellem mutat, per angustum transiens foramen: quid mirum, si tu eius prudentiam imiteris, & singulis annis senectam exuas anni præcedentis: ne te mors apprehendat veteri homine vestitum, qui in igne purgatorio sit omnino comburendus: quamobrem meritò etiam examinabis omnia, in quibus totius anni decursu senectutem contraxeris, vt enim ait S. Gregorius à *feruore mentis vel inter spirituales inimicos, vel inter carnales quosque proximos, ipso viuendi vsu aliquo modo veterascimus; & assumpta nouitatis speciem fuscamus*. Quam vetustatem cum deprehendis, studendum tibi est, vt succendas diuini amoris ignem, qui eam consumens, cor tuum renouet. Aqua (inquit idem Sanctus) *vetustate quotidie, si studio circumspeditionis inuigilamus, orando, legendo, benè viuendo, renouamur: quia vita nostra, dum lacrymis lauatur: bonis operibus exercetur, sanctis meditationibus tenditur: ad nouitatem suam sine cessatione reparatur*. Ille verò meditationes ad id efficaces erunt, quæ de *Novissimis* instituuntur; aut de vita & passione Christi Domini; aut de eius *beneficiis & diuinis perfectionibus*. Nam si *DEVS* (vt ipse dixit S. Iob) hunc instinctum *accipiri* indidit: vt singulis annis *plumesceret, expandens alas suas ad Austrum*, cuius calore pori aperiuntur, & veteres plumæ cadunt, recentes verò prodeunt: rationi consentaneum est, (ait Sanctus Gregorius) vt ad orationis & meditationis exercitia recurras: in quibus, spiritus sancti Austro flante, alas tuas expandas ad pios discursus & affectus; tantumque spiritualem calorem concipias, quo vsu vetustæ conuersationis abijciens, noui hominis formam induas, iuxta Apostoli consilium, dicentis: *I expoliare vos veterem hominem cum actionibus suis, & nouum induite*.

CONCLVDES denique annuam hanc præparationem sacra communione, ad eò feruenti, atque si verè sumeres *viaticum*, transiturus ad aliam vitam: renouatus, vt supra diximus, quemadmodum *Aquila*; valdeque animatus ad resistendum omnibus hostibus, & vterius progrediendum in perfecta imitatione hominis noui, Christi Iesu: in qua consistit perfecta renouatio interior, bonaque dispositio ad securè sperandam bonam mortem. quæ, cum appropinquauerit, inuenies *nidum* tuum mundum, exornatum, & fragrantem: qui valde te confortabit in illa hora in qua maiori adhuc feruore adijcies quod deest, vt mors tua sancta sit: & preciosa.

COGITA: non sine magno mysterio fieri in lege veteri mentionem *duarum* generalium circumcilionum, quas *DEVS* toti suo populo commendauit. *Alteram*, postquam exijt Abraham ex terra sua, & domo Patris suis cum ei dixit: *ns ambula coram me & esto perfectus: alteram*, quando Iosue inducere

Lib. 19. Moral. c. 16. ad finem.

2. Meditatio.

k Iob 39. 26

Lib. 31. Moral. c. 18.

I Colof. 3. 9.

3. Tract. 4. r. 8. S. Communio.

m Gen. 17. 1.

n Iosua 5.9.

Duplex cir-
cumcisio.Prima ini-
tio.Hec annuè
reperenda.Secunda in
fine.

o Mat. 18.8

(1. 200)

ducere volebat filios Israel in terram promissionis; postquam ab exitu ex Aegypto, per quadraginta annos ambulauerat in deserto. qua circumcisio-
ne (quam secundam appellat) peracta, dixit Dominus ad Iosue *n hodie ab-
stuli opprobrium Aegypti a vobis*: præputium scilicet, quod ex Aegypto attuli-
stis, quam ob rem dignifaciti estis, qui in terram à me promissam ingredia-
mini. Hunc ergo in modum in lege noua commendat Christus Dominus
duas circumcisiones, non carnis, sed spiritus; non corporum, sed cordium;
quibus circiduntur & abijciuntur ex eis peccata, & vitia omnia; omnes
que passionis & affectiones inordinatae. *Prima* fit initio feruentis nostrae
conuersionis: cum scilicet vocatio diuina eduxit nos è mundo, & paternam
domo, vt coram ipso ambulemus, simusque perfecti: quae per totam vitam
debet continuari, & exactius adhuc singulis annis. Nam quemadmodum
arbores & vites, quae singulis annis fructum adferunt, singulis etiam annis
indigent putatione, qua superflui rami & palmites amputentur, vt anno se-
quenti fructus proferant copiosiores: ita tu, etsi semper in bonis operibus
exercearis: aliqua tamen annua putatione, & circumcisioe rerum super-
fluarum indiges. Quod cum tanta perfectione meriti facies: vt Dominus
tibi dicere possit: *hodie abstuli opprobrium Aegypti à te*: conlumendo scilicet
peccatorum tuorum reliquias, & mores hominis veteris: & in tuum hono-
rem conuertendo, quod in mundi oculis ignominia iudicatur: eò enim co-
ram meo gloriosior, quò magis circumcillus, tibi que ipse mortificatus vi-
uis: honori tibi ducens hanc mei amoris causa mortificationem.

S E D nihilominus vult D E V S, secundam aliam circumcisionem fieri
generalem, ad finem vitae, postquam per huius peregrinationis desertum
est ambulatum: cum scilicet prope est iam aditus ad terram promissionis
aeternae. qua circumcisioe res omnes superfluae abijciantur, quae aditum
impediunt possunt in felicissimam hanc terram, lacte, & melle aeternorum
solatorum manantem: *ultima* adhibita præparatione necessaria, ad statim
eo perueniendum; vbi aeternum eis fruamur.

§. 3. Tertia præparatio imminente iam morte.

VLTIMAM hanc præparationem, & generalem circumcisionem,
quam illa exigit, auspiciatur Deus D. N. ab ipsa lethali aegritudine:
quae acutissimi instar ex petra dura *cultri* scindit, & circumcidit, ac e-
uellit ex corde inordinatas omnes affectiones, quae ad personas & res alias
huius vitae remanserunt; quasi ad oculum videat, se prope iam esse, vt eas oēs
deferat. ideoque facillime se ab eis expedit, quando iam ad salutem suam af-
securandam est necessarium, Eligens, *cum vno oculo* potius, aut *o vno pede*, &
manu intrare in regnum caelorum; quam *duos oculos, aut duos pedes habentem*

mitti

mitti in gehennam. Quamobrem condendum tibi est statim Testamentum, ac de tuis omnibus rebus cū prudentia, iustitia, & misericordia disponendum, maiori attentione ac sollicitudine attendendo ad res animæ, quam corporis; ad res, quæ sunt præcepti, quam, quæ consilij; ad res domesticorum quam externorum: & vnamquamq; rem eo ordine, loco, & gradu suo collocando, vt omnē tollat confusionem: ne occasio remaneat discordiarum, contentionum, aut litium. Sed quoniam in illius tēporis angustijs hoc totū, vt plurimum, non ita benè disponitur: magnæ prudentiæ erit, illud sanitatis tempore disposuisse, in quo pauciores sunt occupationes, quæ impediant: vt ita ægritudinis tempus liberū ab hac occupatione relinquatur: & attendatur magis ad ipsammet animam, pro sua profectioe melius disponendam. Circa quod duas regulas siue documēta generalia magni momenti obseruabis. PRIMVM vt quidquid tempore sanitatis expedire potes, ne differas ad tempus infirmitatis, si enim tēpore sanitatis non est tam fortis, vt tuam vincas ignauitā, & torporē: nec occupationes remoueas, quæ hanc tanti momenti pro anima tua impediunt: quam fortitudinem in ipsa ægritudine habebis, cum vires erunt minores, & occupationes vrgebūt magis: tum enim vel sola attentio ad corporis sanitatē, rapit ad se totum spiritum. Sanctissimus erat Rex Ezechias: quando tamen Isaias Propheta illi dixit: *p dispositione domui tue, quia morieris*: ad eū hunc ictum sensit, vt dorsum verteret ipsi Prophetæ; & nihil de testamento, aut dispositione domus suæ cogitans, totum se lachrymis fundendis occupauerit, petens à Deo sanitatem & vitam; nec ab hac occupatione cessauit, donec impetraret, quod petebat.

ALTERVM documentum est, vt quidquid per te ipsum in vita possis exequi, ne id exequēdi curam alijs, post mortem tuam relinquant: si enim tu in rebus tuis proprijs es ignauus; quomodo alij gnauī erunt ac diligentes in rebus quas reputant alienas? & fortē iusta Dei punitio permittet, tuos amicos obliuioni tradere executionem tuarum obligationū: siquidem tu, qui magis tibi amicus & addictus, quam illi esse debebas, nullam de disti operam, vt eas, cum posses, executioni mandares. Multò igitur facies prudentius, si sanctum illum senem Tobiam imiteris; q̄ *qui cū putaret orationem suā exaudiri, vt mori potuisset*, constituit cum filio suo, de suis omnibus rebus; & opportunè aliquarum executionem direxit.

POST expeditum testamentum, sicut dictum est, vt generalis circumcisio rerum omnium, quæ aut impedire, aut retardere te ab ingressu in caelum possent, perficiatur, suscipienda sunt Sacramēta, ad id destinata. & quidem Confessio meritò erit generalis ab vltima saltem generali, quam fecisses: vt rationes vitæ tuæ foeliciter cum Christo D. N. expediantur, iuxta ea, quæ in tertio Tractatu sunt dicta. tēpestiuè quoq; Viaticum est sumen-

.I
Testamentum.

Mature
conficiendum.

p I saia 38. i

No demandas alijs,
quod ipse facere potes.

p Tobia. 4. i

Confessio
generalis.

Viaticum.

Extrema
Vnctio.

1 osue 5. 9.

3.

Virtutum
actus.
Cant. 1. 16.

1 Psal. 11. 9.

2 Psal. 41. 2.
Iaculatoria
Orationes.

x Psal. 121. 1.

y Psal. 141.
8.

z Psal. 15. 13.

Ioan. 18. 5.

Mors Chri-
sti.

dum & Sacramentum *Extrema Vnctionis*; quo peccatorum reliquiae ab-
scindantur, quae per sensus sunt ingressae: additis interim ac reperitis sacri-
feruentibus contritionis actibus; vt dignus inueniaris, qui verbum illud
audias: *Et hodie abstuli à te omnia opprobria Aegypti*, ideoque aditus tibi patet,
vt statim in caelum ingrediaris, quod tibi promisi.

EODEM tempore danda tibi est opera, vt cordis tui lectum exornes Elee-
mosynis, orationibus, sacrificijs, alijsq; pijs operibus, & varijs virtutū exer-
citijs. His enim omnibus peractis licebit tibi cum aliqua confidentia Deo
dicere quod suo dilecto dixit Sponsa: *lectus noster floridus*, quasi illi dixisset:
si vis, Domine, ad me venire, vt perpetuò in corde meo requiescas, & ego
in tuo iam lectus hic vtriq; communis floridus est, exornatus scilicet fragran-
tibus virtutum floribus, quas tu ei tribuisti & ego cum gratia tua acquisiui.
Tunc etiam licebit, tanquam Phenix, rectissime aspicere iustitiae solem Ie-
s u m Christum Seruatorem nostrum & expandere in eius conspectu desi-
deriorum, & affectuum tuorum alas, supplex orans, vt tui miserus, ad cla-
ram sui visionem admittat, eandem suspirans & gemens, amanterq; conque-
rens, quod differatur: quemadmodum Dauid dicebat: *Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est: diu habitavi cum habitantibus Cedar*, miserum scilicet
hunc mundum: *multum incolam* & tanquam exulsit anima mea. Item u qui ad-
modum desiderat ceruicem ad fontes aquarum: ita desiderat anima mea ad te Deus, ali-
quando verò te ipsum ad latitudinem excitabis, quod videas, iam ultimam horam
appropinquare: dicesq; cum eodem Dauide: *x Latatus sum in his, quae dicitur
sunt mihi; quia in domum Domini ibo*. Aliàs tædio quodam, ac defatigatione
huius vite affectus, ob pericula deficiendi in perseverantia, dices: *y educ Domine de custodia animam meam, ad consistendum nomini tuo*. Nam te hoc modo
alas cordis tui expandente & quatiente, accendetur in te ignis diuini amo-
ris: quo in ea hora perfectum tui ipsius holocaustum Deo tuo offeras: tra-
dens ei oēs tuas fortunas, vitam, & animam: & integra ac perfectissima reli-
gnatione spiritum tuum in eius manus commendans. Et sic latitia & con-
solatione plenus ex hac vita decedes, vt in aeternae requie ingrediaris. O fel-
licem vitam, cuius finis est mors adeò foelix & beatam mortem, in qua bo-
na sanctaq; vita finitur: verè enim *z preciosa est in conspectu Domini mors san-
ctorum eius*, qui scilicet in cruce Christi nido, sanctorum operum aromaticis specie-
bus exornato moriuntur. Talis fuit Sancti Sanctorum mors; & quidem cum
singulari inter oēs excellentia, sicut est ipsius auis Phœnicis: ad quam is per
totam suam vitam se preparauit; sed multò adhuc magis in nocte ultimae
Cœnae: in qua multa heroica humilitatis & charitatis opera in suos disci-
pulos exercuit: & expandens in ipsa cruce suorum affectuum alas, & pro
suis persecutoribus, & omnibus hominibus, clamore valido oras, mortuus
est in

est in

est in suo nido tormentorum igne inflammatus quem sui amoris ignis accenderit: quo perfectissimum sui ipsius holocaustum Patri obrulit. Talis etiam fuit Sacratissima Virginis mors, quæ verè fuit Phœnix singularis sanctitatis inter omnes puras creaturas: cuius vita fuit perfectissima quædam virtutum omnium imago & exemplar: quibus confecit sibi præclarissimum nidum: in quo amoris igne accensa; ut eum videret quem tanto perè diligebat, viuendi finem fecit: Talis quoque fuit mors Sanctorum Apostolorum & clarorum aliorum Sanctorum: qui aliquo etiam modo fuerunt sicut auis Phœnix, ob singularem in aliqua virtute excellentiam. quibus *viuere Christus fuit*; ideoque *mori lucrum* sibi reputarunt; Si igitur velis cum eisdem mori: necesse est & viuere, & perseuerare cum eis. quod si dicas: *moriatur anima mea morte iustorum, & sicut nouissima mea horum similia*: Ne hic listas sicut Balaam, sed adde: viuat anima mea vitam iustorum: mea que ad mortem præparatio sit eorum præparationi similis: ut similem cum eis coronam accipias: quos viuendo, & perseuerando fuisti imitatus: Noli tui nidi constructionem in horam mortis reijcere; ne fortè tunc locum ad id faciendum non inuenias: quemadmodum fatuæ illæ Virgines non inueniunt ad suas lampades exornandas: led nunc illum exstrue: ut possis securus mori. Et quamuis corpus tuum in cineres conuertatur, viuet tamen: ac sincera fide crede, quod renouabitur sicut auis Phœnix: quia Deus illud ad gloriosam, & immortalem vitam resuscitabit. & tunc implebitur in te, quod dixit Dauid: *Iustus sicut palma florebit, & sicut auis Phœnix, plantatus in domo Domini, in atrius domus Dei nostri, eiusque sancta gloria, in æternum florebit,*
Amen.

FINIS PRIMI TOMI.

B. Virginis.

Sanctorum.

Psal. 1. 21.

Num. 23. 10

Bene viuere
ut bene moriatur.Psal. 91. 13.
Tertullian.
ita legit.